

TRUYỆN CỔ TÍCH NỔI TIẾNG THẾ GIỚI
WORLD'S FAIRY TALES

BỘ QUẦN ÁO MỚI CỦA HOÀNG ĐẾ

EMPEROR'S NEW CLOTHES

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

Biên soạn: NGUYỄN CHÍ PHÚC

Minh họa: ĐOÀN MINH NGHĨA

BỘ QUẦN ÁO MỚI CỦA HOÀNG ĐẾ

Emperor's new clothes

Biên soạn: NGUYỄN CHÍ PHÚC

Minh họa: ĐOÀN MINH NGHĨA

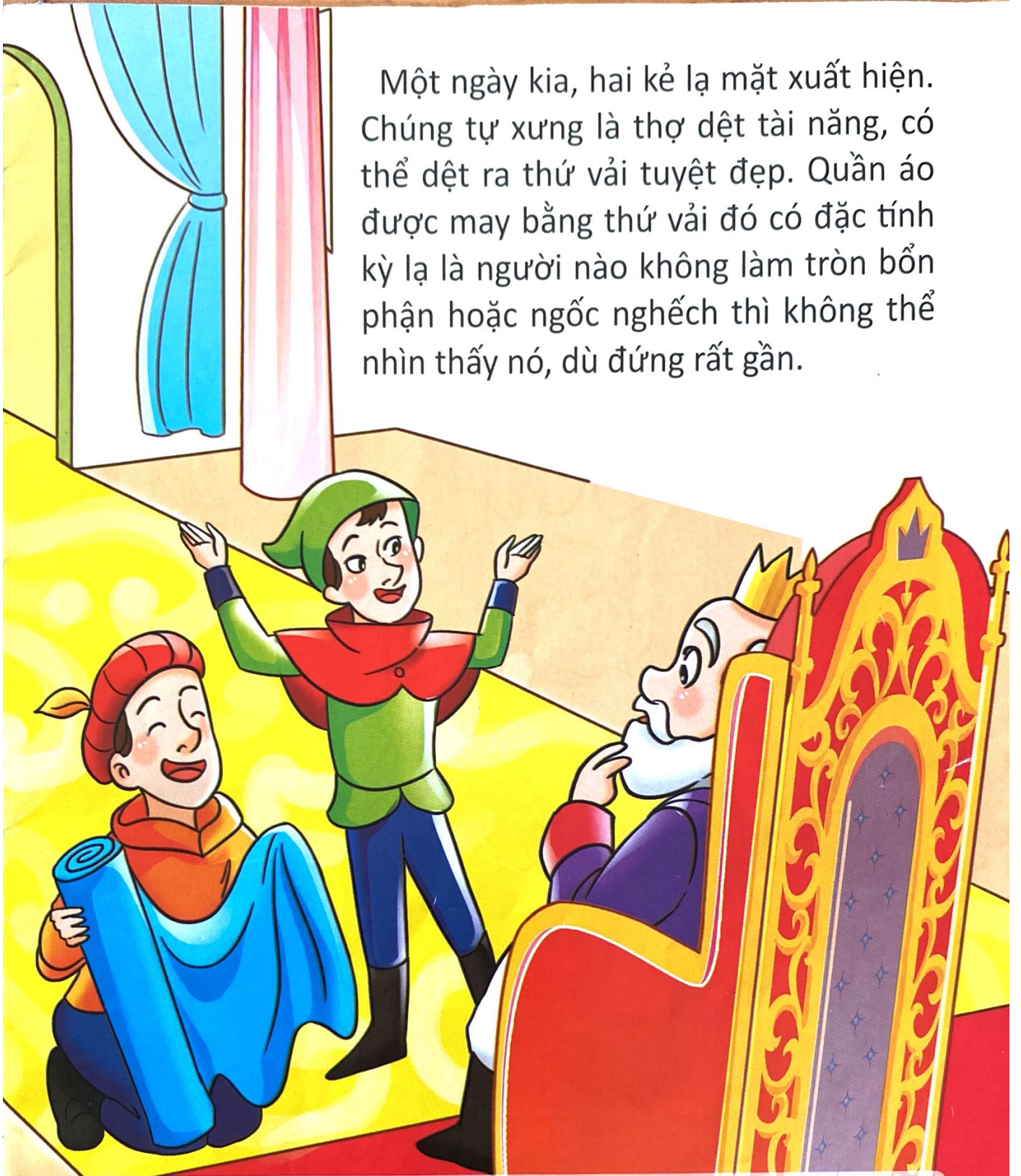

Ngày xưa, có vị hoàng đế nọ rất thích quần áo đẹp. Ngài chẳng ngó ngàng gì đến việc triều chính, cũng chẳng màng đến những thú vui khác. Mỗi giờ, ngài lại thay một bộ quần áo mới.

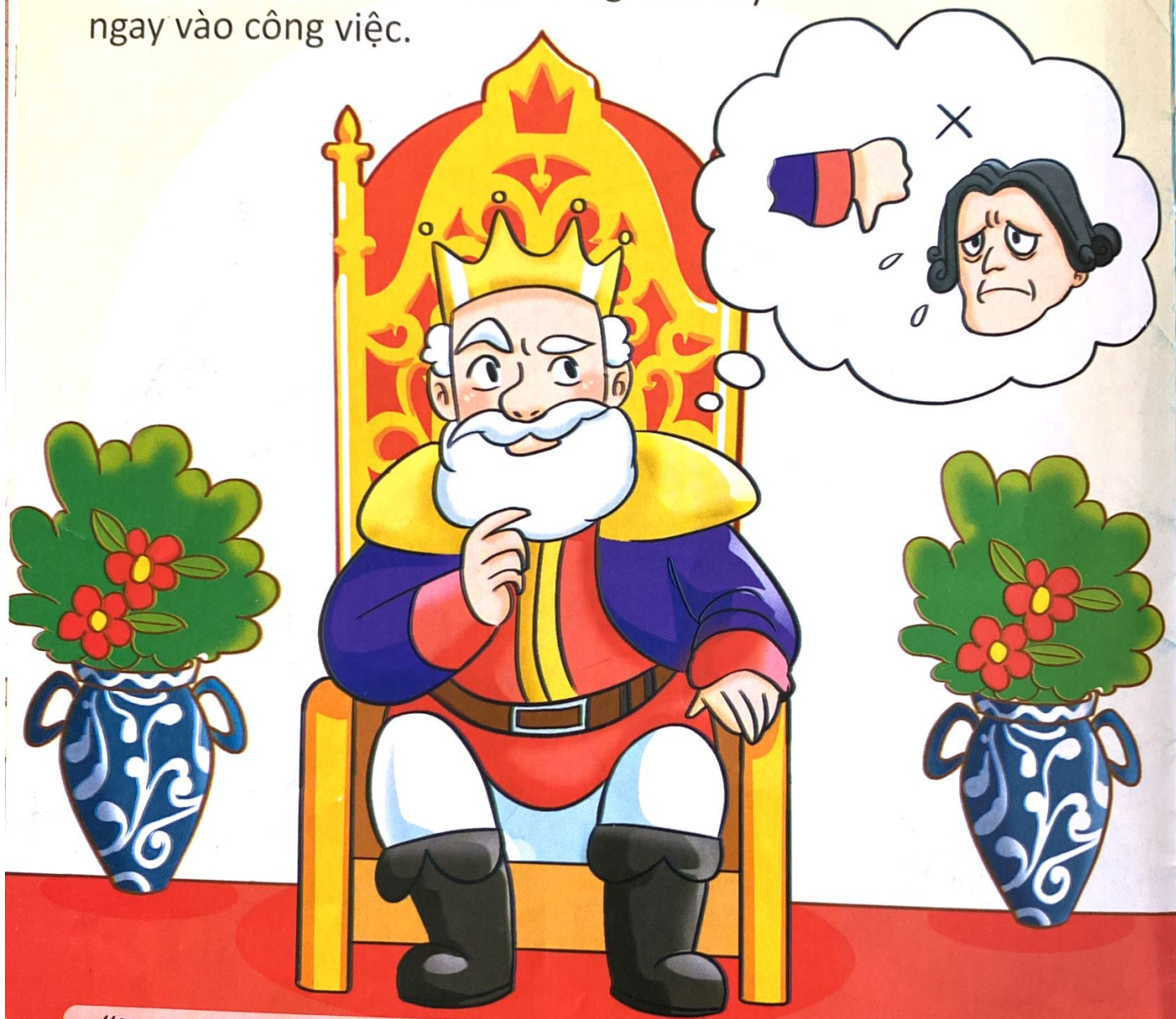
Once upon a time, there was an emperor that liked beautiful clothes. He didn't care about royal duties or other pleasures. Every hour he would change into a new set of clothes.

Một ngày kia, hai kẻ lạ mặt xuất hiện. Chúng tự xưng là thợ dệt tài năng, có thể dệt ra thứ vải tuyệt đẹp. Quần áo được may bằng thứ vải đó có đặc tính kỳ lạ là người nào không làm tròn bổn phận hoặc ngốc nghếch thì không thể nhìn thấy nó, dù đứng rất gần.

One day, two strangers appeared. They claimed to be talented weavers and that they could weave a beautiful fabric. Clothes made of that fabric had a stranger property. Anyone that didn't fulfill their duties or was foolish couldn't see it, even if they stood close.

“Đó sẽ là bộ quần áo tuyệt vời. Mặc nó, ta sẽ biết được trong đám quần thần của ta, kẻ nào không làm tròn bổn phận. Ta sẽ phân biệt được đâu là người tài giỏi và đâu là kẻ ngốc nghếch!” Nhà vua thầm nghĩ rồi ban thưởng cho hai tên thợ dệt và yêu cầu chúng bắt tay ngay vào công việc.

“It would be a great outfit. Wearing it, I will know which one in my court is not fulfilling their duties. I will be able to tell who is talented and who is foolish apart!” The king thought to himself then awarded the two weavers and ordered them to get to work immediately.

Hai tên thợ dệt bày ra hai khung cửi rồi ngồi vào ra vẻ như đang dệt vải, nhưng tuyệt nhiên chẳng có bất cứ thứ gì trên khung cửi. Chúng đòi bằng được loại tơ đẹp nhất, thứ vàng quý nhất. Có được rồi, chúng nhét tất cả vào túi riêng và giả vờ làm việc bên khung cửi cho đến tận khuya.

The two weavers brought out two looms and sat down as if they were weaving, but there was absolutely nothing on the looms. They asked for the most beautiful silk and the most precious gold. Then they put all of those into their pockets and pretended to work on the looms until midnight.

Đức vua nóng lòng muốn biết công việc của hai tên thợ dệt đến đâu, nhưng khi nhớ đến đặc tính kỳ lạ của tấm vải, tự nhiên ngài đâm ngại. Ngài bèn phái thừa tướng đến xem trước.

The king was anxious to know how much work the two weavers had done, but remembering the strange property of the fabric, he became reluctant. He then sent his chancellor to come and check it out.

Vị thừa tướng ngây thơ được cử đến gian phòng lớn - nơi hai tên thợ dệt đang làm việc. Lão thừa tướng đáng thương cứ giương to cặp mắt mà không thấy gì, thầm nghĩ: “Trời ơi, chẳng lẽ ta lại là một kẻ xuẩn ngốc? Không! Tốt nhất ta không nên thú nhận là ta chẳng thấy tấm vải đó!”

The innocent chancellor was sent to a big room where the two weavers were working. The poor chancellor kept widening his eyes and saw nothing, then thought to himself: “Oh God, am I a fool? No! I had better not admit that I don't see the fabric!”

“Ồ, nó đẹp lắm, đường nét rất tinh tế!” - Lão thừa tướng vội trả lời, vờ ngắm nghía qua cặp kính. “Hoa văn và màu sắc mới đẹp làm sao! Đúng vậy, ta sẽ về tâu với đức vua là ta rất hài lòng!”

“Oh, it’s wonderful, the lines are very delicate!” - The chancellor quickly answered and pretended to look through his glasses. “Such beautiful patterns and colors! Yes, I will go back and tell the king that I am pleased!”

Không đành lòng được, đức vua muốn đích thân đến ngắm
tấm vải. Ngài cùng đám cận thần đến thăm hai kẻ mạo danh
quỷ quyết đang ra vẻ mãi mê
dệt với tốc độ khẩn trương
mà không có sợi chỉ nào
trên khung.

Unable to resist, the king wanted to personally come and
see the fabric. He and his courtiers visited the two sly
impostors who appeared to be weaving quickly without a
single thread on the loom.

Đứng trước khung cửi trống, hoàng đế kinh ngạc thầm nghĩ, “Chẳng lẽ ta lại là một vị vua ngu xuẩn ư? Hay ta không có tài đức để làm bậc minh quân? Nếu đúng như vậy thì thật khủng khiếp!” Thế là ngài đành gật gù ra vẻ hài lòng, ngấm nghĩa khung cửi mà không dám thú nhận sự thật. Cả đoàn tùy tùng xúm lại xem, dù chẳng thấy gì nhưng họ vẫn xuýt xoa, phụ họa: “Ồ, thật là tuyệt!”

Standing in front of the empty loom, the emperor thought in shock: “Am I a foolish king? Or do I not have the talent to be king? If that’s the case, that’s terrible!” And so, he nodded his head in satisfaction and looked at the loom without daring to admit the truth. The whole group of courtiers gathered around. Despite not seeing anything, they still gasped and chimed in: “Oh, that looks great!”

Đến gần ngày lễ, hai tên thợ dệt vờ dỡ tấm vải ra khỏi khung cửi, dùng kéo lớn cắt vào không khí, khâu bằng những cây kim không xỏ chỉ... Cuối cùng, họ tuyên bố: “Bộ quần áo đã may xong. Muôn tâu bệ hạ, bộ quần áo này nhẹ như tơ, khi mặc vào ngài sẽ có cảm giác như không có gì trên người. Nhưng đó cũng là một trong những đặc tính quý giá của tấm vải!”

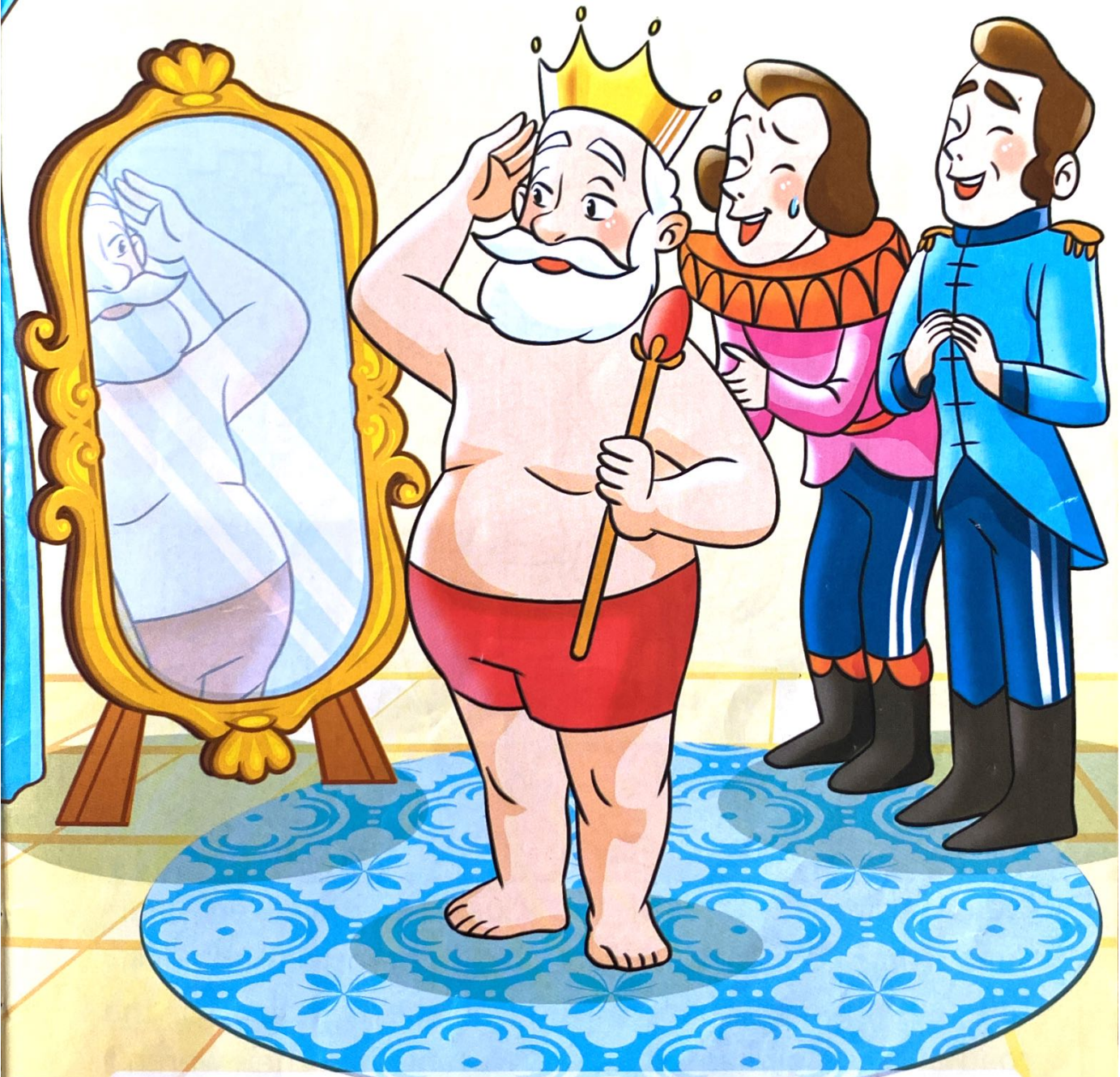
The holiday approaches, the two weavers pretended to take the fabric off the loom, cut into the air with large scissors and stitched with needles without threads inside... Finally, they announced: “The outfit is finished. Your Highness, the clothes are as light as silk. When you wear it, you will feel like you’re wearing nothing. But that’s one of the great characteristics of the fabric!”

Hoàng đế cởi hết long bào, hai kẻ lừa đảo làm bộ như mặc từng cái cho ngài, rồi vòng tay quanh thân ngài như đang thắt đai lưng. Hoàng đế xoay người ngắm nghía trước gương. Đám nịnh thần đồng thanh hô lớn: “Đức vua vạn tuế! Bộ quần áo mới vừa vặn với bệ hạ làm sao! Đúng là bộ quần áo quý giá!”

The emperor took off his imperial robe, the two frauds pretended to dress him up, then wrapped their hands around him as if they were tightening his belt. The emperor turned around and looked into the mirror. The false advisors shouted in unison: “Long live the king! The new clothes fit you perfectly! Such a great outfit!”

Quan trưởng lễ báo tin: “Muôn tâu bệ hạ, long tán đã đến. Các đại thần đang chờ Hoàng thượng bên ngoài để cùng đi rước thần.”

The head of the ceremony announced: “You Highness, the parasol has arrived. The mandarins are waiting for you outside to go on the parade.”

Các quan thị vệ khom người, với tay sát đất, làm như đang nâng đuôi áo choàng, rồi vừa đi vừa đỡ vật vô hình đó lên. Hoàng đế bước đi trong buổi lễ, thần dân đứng dọc hai bên đường, trầm trồ khen ngợi. Không ai tỏ vẻ mình không nhìn thấy gì. Họ sợ bị người khác xem là bất tài, ngu xuẩn. Nhưng rồi, từ một góc nào đó, có đứa bé thốt lên: “Nhìn kìa, Đức vua ở trần!”

The guards bent down and reached to the ground as if they were raising the tail of the cloak, then walked while supporting the invisible object. The emperor walked during the ceremony, the people stood on the two sides of the road and complimented loudly. No one said they weren't seeing anything. They were scared to be seen as foolish and incompetent by others. But suddenly, from a corner, a kid cried out: “Look, the King is naked!”

Đám đông im bật rồi bắt đầu có những tiếng xầm xì nhỏ to: “Hoàng thượng không mặc gì hết! Có một thằng bé nói như vậy!” “Hoàng thượng không mặc gì hết! Hoàng thượng không mặc gì hết!...”, lời bàn tán mỗi lúc một lớn.

The crowd fell silent, then there were whispers: The emperor isn't wearing anything! A boy said so! “The emperor isn't wearing anything! The emperor isn't wearing anything!...”, the whispers grew louder.

Hoàng đế chợt rùng mình, choáng váng vì ngài thấy hình như họ nói đúng. Nhưng ngài vẫn phải tiếp tục buổi diễu hành. Nhưng thẳm sâu ngài vừa nhận ra nếu mình không thay đổi, chỉ biết chăm chút vẻ bề ngoài, sống với những lời phỉnh nịnh thì hẳn sẽ trở thành trò cười cho thần dân của mình.

The emperor suddenly shivered and felt shocked because they seemed to be right. But he still had to continue the parade. Deep down, he just realized if he didn't change, only cared about his appearance and lived with false flatters then he would become a laughing stock in front of his people.

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

Số 4 - Tổng Duy Tân - Hàng Bông - Hoàn Kiếm - Hà Nội

Điện thoại: 024.38252916 * Fax: 024.39289143

Chịu trách nhiệm xuất bản

Tổng Giám đốc - Tổng Biên tập: **VŨ VĂN VIỆT**

Biên tập: **NGUYỄN THỊ DUNG**

Minh họa: **ĐOÀN MINH NGHĨA**

Đối tác LK: **CÔNG TY CP IN THƯƠNG MẠI NAM HẢI**

Địa chỉ: Cụm 12, xã Tân Lập, huyện Đan Phượng, Hà Nội

BỘ QUẦN ÁO MỚI CỦA HOÀNG ĐẾ EMPEROR'S NEW CLOTHES

In 10.000 cuốn, khổ 17x24cm, tại Công Ty CP in Thương mại Nam Hải

Địa chỉ: Cụm 12, xã Tân Lập, huyện Đan Phượng, Hà Nội

Số ĐKXB: 144-2022/CXBIPH/53-02/HN. Số QĐXB: 342/QĐ-HN

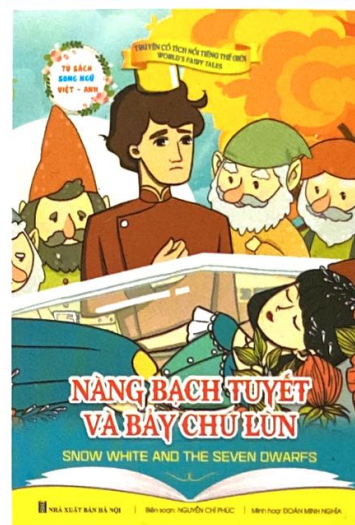
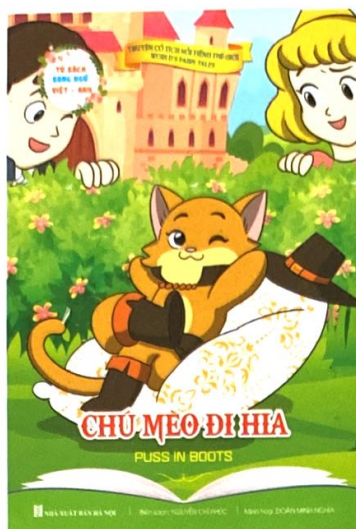
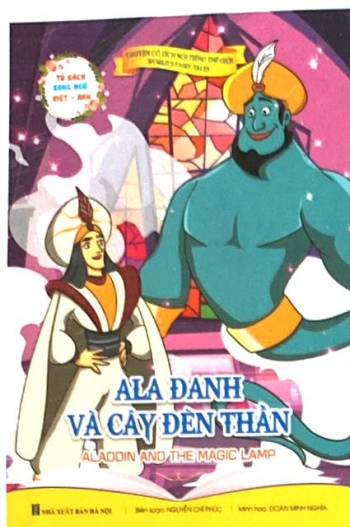
Cấp ngày 16 tháng 02 năm 2022. Số ISBN: 978-604-355-343-7

In xong và nộp lưu chiểu năm 2022

TRUYỆN CỔ TÍCH NỔI TIẾNG THẾ GIỚI

WORLD'S FAIRY TALES

Bản quyền sách thuộc sở hữu của CÔNG TY CP IN TM NAM HẢI
Nghiêm cấm tổ chức cá nhân sao chép dưới mọi hình thức.

ISBN: 978-604-355-343-7

